

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bodnár László ügyvéd által képviselt (felperes címe) felperesnek a dr. Fürst Krisztina jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Pest Megyei Bíróság 6.K.27.287/2006/15. sorszámú végzéssel kijavított, 2007. május 9-én kelt 6.K.27.287/2006/12. jogerős ítélete ellen a felperes részéről 13., 14. sorszámok alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 6.K.27.287/2006/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél lefolytatott ellenőrzés alapján 2005. I. negyedév vonatkozásában 136.723.000 Ft adókülönbözetet, 49.594.000 Ft jogosulatlan visszaigénylést állapított meg. Az adókülönbözetből 87.129.000 Ft adóhiánynak minősült, így a felperest kötelezte ennek, valamint 68.361.000 Ft adóbírság és 10.310.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére. A revízió a jegyzőkönyv 2. számú mellékletében felsorolt számlákat a kapcsolódó vizsgálatok alapján nem fogadta el hitelt érdemlőnek, a gazdasági esemény nem a számla szerinti tartalommal ment teljességbe.

Az alperes 8429895665 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. A helyszíni szemle adatai alapján megállapította, hogy a fémfeldolgozáshoz szükséges eszközök hiányában a beszállítók adózására az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 64/B. § (1) bekezdése az irányadó, így a 63. § (4) bekezdése alapján a kibocsátott számlákban áfát nem tüntethettek volna fel.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy a gazdasági esemény a valóságban is végbement, azt a számlakiállítók is elismerték, és az Áfa tv. 44. § (5) bekezdése szerinti magatartást tanúsította.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott az Áfa tv. 32. § (1) bekezdés a) pontjára, 35. § (1) bekezdésére, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 15. § (3) bekezdésére, 166. § (2) bekezdésére. Ennek alapján kifejtette, hogy csak az alakilag és tartalmilag hiteles, megbízható számla alapján lehet általános forgalmi adó levonási jogot gyakorolni.

A hulladékot továbbértékesítési célból átvevő adóalany az Áfa tv. 64/B. § (1) bekezdése alapján köteles a különbözet szerinti adózást alkalmazni. A (2) bekezdés szerint nem minősül továbbértékesítési célú átvételnek, ha az adóalany a hulladékot a továbbértékesítést megelőzően gépi, technológia műveletek alkalmazásával átalakítja.

Az első fokú bíróság megítélése szerint az adóhatóságok tényállás tisztázási kötelezettségüknek eleget tettek, az ügy szempontjából releváns tényeket felderítették, a szállítók nem rendelkeztek a számla szerinti tevékenység elvégzésére, átalakításra alkalmas berendezésekkel, szállítóeszközökkel. A székhelyekről, telephelyekről megállapítást nyert, hogy azokon hulladék gyűjtésével és tárolásával, valamint feldolgozással kapcsolatos tevékenységet nem végeztek, az adottságokra figyelemmel nem is végezhettek.

Az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésével kapcsolatban kifejtette, hogy kellő körültekintés nem állapítható meg abban az esetben, ha a gazdasági eseményekről kiderül, hogy azok nem a számlában feltüntetett felek között és módon jöttek létre.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését azzal, hogy a számlakibocsátók elismerték a gazdasági eseményeket, a jogerős ítélet megsértette az Áfa tv. 45. § (5) bekezdését (sic!) és a Pp. 339/B. §-át.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint az első fokú bíróság a perben irányadó tényállást helytállóan és teljes körűen feltárta, helyesen értelmezte azokat a jogszabályhelyeket (Áfa tv., Sztv.), amelyek alapján vizsgálni kellett a perbeli számlák tartalmi

hitelességét. E körben, a bizonyítékok mérlegelése alapján helytállóan vonta le azt a következtetést, mely szerint a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a gazdasági esemény a számlákban szereplő felek között és a számlákban feltüntetett tartalom alapján jött létre.

A perbeli időben a továbbértékesítésre az Áfa tv. 64/B. §-a külön szabályozást tartalmazott, ezt mind az első fokú bíróság, mind az adóhatóság vizsgálta. Ennek alapján bizonyítást nyert, hogy a számlakibocsátók feldolgozással kapcsolatos tevékenységet nem végeztek, és nem végezhettek, így kötelesek lettek volna különbözet szerinti adózást alkalmazni, vagyis áfát nem tüntethettek volna fel.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az Áfa tv. 45. § (5) bekezdésére hivatkozott, amely nyilvánvalóan elírás, és a 44. § (5) bekezdésére kívánt utalni a kellő körültekintés vonatkozásában. Ezt a körülményt is helytállóan értékelte az első fokú bíróság. Amennyiben a gazdasági esemény nem a számlában szereplő felek és a nem számla szerinti tartalommal jön létre, úgy nyilvánvalóan kellő körültekintésről nem lehet szó.

A felperes tévesen hivatkozott a Pp. 339/B. §-ára, mivel az adóhatóság nem mérlegelési jogkörben hozta meg határozatát. Az adóigazgatási eljárás során a bizonyítékok értékelését és mérlegelését nem lehet azonosítani a mérlegelési jogkörben hozott határozattal.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt maximum felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2008. november 6.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró